

Diplomantka: Olga Šimová, 5. ročník, učitelství Vv pro ZŠ, SŠ a ZUŠ, prezenční studium

Téma práce: Existence versus hra

Vedoucí práce: PhDr. Jaroslav Bláha, Ph.D.

Téma, které si Olga Šimová zvolila, je mimořádně náročné, a to z několika důvodů. Za prvé jde o téma velice specifické, a tím pádem si vyžaduje originální, naprosto samostatnou koncepci, protože není odkud „opisovat“. Za druhé je koncepce postavená na mezioborové komparaci výtvarného umění, filozofie, psychologie ale i psychiatrie či jiných uměleckých druhů (hudby, literatury atd.) – nikoliv však v izolaci samostatných kapitol ale v dynamické provázanosti, která prochází všemi kapitolami. A konečně třetím úskalím je nezbytná „čistota“ koncepce – t.zn. že musí neustále směřovat k meritu problému a nesmí ani o píď odbočit. Je obdivuhodné, že všechna výše uvedená úskalí dokázala diplomantka suverénně překonat beze stopy nejistoty. Tak důsledně promyšlená koncepce je základním předpokladem kvalitní diplomové práce. A je třeba již v úvodu hodnocení patřičně akcentovat, že práce je výrazně nadstandardní.

Precizní strukturace, proporční vyváženost a obsahová sevřenost práce je naprosto čitelná již z obsahu. Již zdůrazněná mezioborová komparace je ve zhuštěné, lapidární zkratce manifestována v Úvodu, kde diplomantka uvádí čtenáře do celkové koncepce práce. Zde bych chtěl vypíchnout jeden z nejcennějších faktorů, který prolíná do všech kapitol práce, a to je schopnost typologické analýzy problému. Jako příklad uvedu filozofickou rovinu kapitoly (která je ovšem organicky zapojena do komparačního kontrastu dalších „oborových hlasů“), kde autorka konfrontuje myšlení církevního otce Aurelia Augustina a literárního vědce a filozofa 20. století V. Černého bez jakékoliv chronologické vazby – spojuje je přes problém existenciálních aspektů času.

Typologická odlišnost jednotlivých kapitol je zdrojem rozmanitosti a kontrastu, který oživuje již zdůrazněnou koncepční kompaktnost a provázanost. 1. kapitola – Čas vězeňské zdi v díle A. Diviše – je monograficky soustředěná na osobnost Alena Diviše. Prizmatem jeho „vězeňských kreseb“ diplomantka analyzuje výrazně specifický aspekt existenciálního času. Naopak daleko širší záběr nabízí kapitola Čas v symbolickém ztvárnění člověka a čas v hmotě. Tento „panoramatický záběr“ napovídá i výběr autorů: A. Diviš jako pupeční šňůra k předchozí kapitole, E. Munch, G. Rouault, Z. Beran.

Třetí kapitola – Art brut – je sice také spojena s tematickou redukcí, která však nabízí pestrou škálu souvislostí a úhlů pohledu. Na první pohled se může zdát neadekvátní začlenění abstraktních obrazů V. Kandinského a atonální hudby A. Schönberga. To je však otázka úhlu pohledu, pod jakým autorka Kandinského obrazy s art brut konfrontuje. Vychází z „vnitřního znění“ jako stimulace tvůrčího aktu v etapě abstraktního expresionismu v tvorbě V.

Kandinského – tedy jak zdůrazňuje diplomantka – že „Kandinského duchovní vidění skutečnosti se přibližuje také animismu“. Navíc se nespokojuje jen s Kandinského obrazy ale rozšiřuje mezioborovou komunikaci o Kandinského básně ze sbírky Zvuky. Velice zajímavá je úvaha o existenciálních aspektech času v Schönbergově hudbě období volné atonality. Jednotná koncepce práce se promítá i do části zaměřené na vlastní výtvarné vyjádření existenciálních aspektů času a v didaktické aplikaci tématu. I zde vykazuje autorka mimořádnou invenci a citlivost.

Je sice možné vytknout některé drobné chyby, které se však týkají poznámkového aparátu a popisek reprodukcí, nikoliv obsahu práce. V citacích odborné literatury není uvedena strana, na které se citát nachází. Popisky reprodukcí jsou velice nepřesné. Je sice možné uvést základní údaje, ale pak je nutné je doplnit v seznamu obrazové dokumentace.

I přes tyto mikroskopické výtky považuji práci za výrazně nadprůměrnou a doporučuji ji zařadit do soutěže o Hlávkovu nebo Bolzanovu cenu.

Návrh na hodnocení: Výborně